

ಭಕ್ತ ರಾಖಾ

ಕಥೆ: ಟಿ.ಎಂ. ಸುಂದರರಾಮನ್

ಚಿತ್ರ: ಸದಾಶಿವಂ

1 ಹಿಂದೆ ಪಂಚರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ ಇದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ರಾಖಾ. ಅವನ ಪತ್ನಿ ಪಾಖಾ. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವರು ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕುಂಬಾರರಾಗಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಗೂ ನಾನು ಅವಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮದಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುವಂತಾಯಿತು.

ಈಗ ನಾನು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ.

2 ಮರುದಿನ ಒಂದು ತಾಯಿ ಬೆಕ್ಕು ಅವಳಿಗೆಯ ಸುತ್ತ ಪದೇ ಪದೇ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮಲೆಯೇನಾದರೂ ಅವಳಿಗೆಯ ಒಳಗಿರಬಹುದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೌದು ಪಾಖಾ, ಇರಬಹುದು. ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೆಂಥ ಪಾಪ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ! ಪಾಂಡುರಂಗ! ವಿರಲಾ! ಇನ್ನೂ ಬೇಯದ ಮದಕೆಗಳ ಒಳಗೆ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮಲ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಒಲೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು - ಪಾಂಡವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಾಪಾಡಿದಂತೆ. ನೀನು ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಎಂದಾದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಕಸುಬನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

3 ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ರಾಖಾ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾರನೇ ದಿನ ಅವಳಿಗೆಯ ಬೇಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಅವನು ಮದಕೆಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಒಂದು ಮದಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿತ್ತು.

4 ಪಾಖಾ, ಪಾಂಡುರಂಗನು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಹಾಪಾಪದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವನಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಬದುಕೋಣ.

ನಿಜ ಸ್ವಾಮಿ. ದೇವರು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

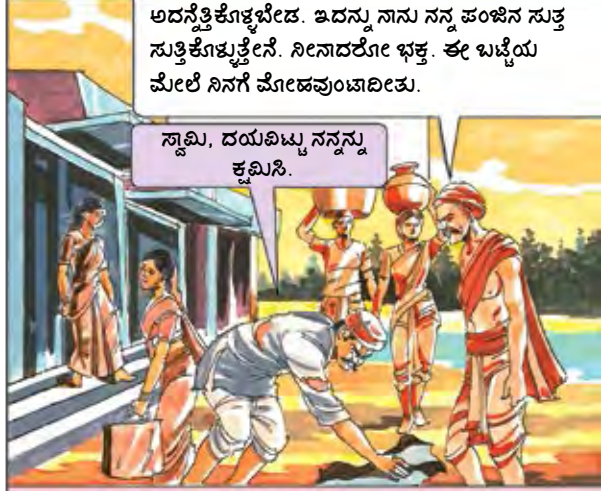

ರಾಖಾ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸೊತ್ತನ್ನು ಸೇವೆಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ. ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಒಂದು ಗುಡಿಸಿಲಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡಿದ.

5 ರಾಖಾ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಲವು ಜೋರು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿದ ಹಲವು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಓಡುತ್ತ ಬಂದ...

ಅದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಪಂಜಿನ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನಾದರೋ ಭಕ್ತ. ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಮೋಹವುಂಟಾದೀತು.

ಸ್ವಾಮಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ.

ರಾಖಾ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಜೊಲರು ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

6 ರಾಖಾನ ಮಗಳು ಹಾಗೂ ನಾಮದೇವನ ಮಗಳು ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೊಳೆ ಎರಚುತ್ತಿದೆ. ತುಸು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಒಗೆ.

ನೀನು ಕುಂಬಾರರ ಮಗಳು. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಕಪಟ ಭಕ್ತ. ನೀನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದೇಕೆ?

ಪಾಂಡುರಂಗನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯನ್ನು ಒಲೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಪಾಂಡುರಂಗನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಕುಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?

7 ನಾಮದೇವನ ಮಗಳು ಈಗಲೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು, ಅವನಿಗೆ ದೂರು ಹೇಳಿದಳು.

ಅಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗಿಂತ ಆ ಕುಂಬಾರನ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೇಲಂತೆ. ಅವನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಅವಳ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಗನು ಅವನು ಪಾಂಡುರಂಗನನ್ನೇ ಕೇಳಿದ. "ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತ?" ಎಂದು.

ನೀನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ದೇಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಡ. ಭಕ್ತರು ಉದ್ದೇಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತನೆಂಬುದು ಪಾಂಡುರಂಗನಿಗಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು.

8 ನಾಮದೇವನು ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮೇಲೆ ಜಲವು ಅಭಂಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಅವನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಪಾಂಡುರಂಗನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ನೇರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ರಾಖಾಣಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಭಕ್ತನಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸು.

ನಾನು ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಂದಿಗೆ ರಾಖಾನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ.

9 ರಾಖಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ನಿರಂತರ 'ವಿಠಲ, ವಿಠಲ' ಎಂದು ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ನಾಮದೇವ, ನೋಡು. ರಾಖಾ ನಮ್ಮತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಮನಕೊಡದೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನ ನಾಮಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!

ನಾಮದೇವ, ಹೀಗೆ ನಾಮಜಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಖಾ ತನ್ನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ. ಅವನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನೋಡು.

ವಿಠಲ, ವಿಠಲ, ವಿಠಲ! ವಿಠಲ!

ರುಕ್ಮಿಣೀದೇವಿಯು ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಬಳಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ನಡುವೆ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಳು. ಅನಂತರ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಮರದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿ ನಿಂತು ರಾಖಾನನ್ನು ನೋಡಿದರು.

11 ರಾಖಾ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಆರಿಸಿದ. ಆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಬಳಿಯನ್ನು ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ.

ಪಾಖಾ, ಈ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಬಳಿಯನ್ನು ನೋಡು. ನಿನಗಿದು ಬೇಕೆ?

ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಬೇಡ. ಪಾಂಡುರಂಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗೋಣ.

12 ನಾಮದೇವನೇ ಸ್ವತಃ ಶಾಖಾನ ಅನಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ. ಅವನು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಾಢ ಭಕ್ತಿಯಿತ್ತು.

ಪ್ರಭು, ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಶಾಖಾನನ್ನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ.

13 ಶಾಖಾನ ಅಸಾಧಾರಣ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಾವು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಿದೆವು. ಈಗ ನೀಡು ...

14 ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲನು ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಾಖಾನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಅವರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಶಾಖಾ, ಪಾಖಾ ಹಾಗೂ ಅವನ ಮಗಳು ಪ್ರಕುಟರಾದರು.

ಶಾಖಾ, ನೀವು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ.

ಭಗವಾನ್, ನನ್ನಂತಹ ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ನೀನು ದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೀಯಾ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಕೃಪಾಮಯನಾಗಿರುವೆ.

ಪ್ರಭು, ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದ್ವಷ್ಟಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಜೈ ಜೈ ವಿಠಲ! ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲ!

ಜೀವಿ ಶುದ್ಧವಾಗದ ಹೊರತು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗದು — ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗದು, ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆಗೆ ಹಲವು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದೇನೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟು ಕಾಮನಾಶಾನ್ಯನಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು.

— ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು